

„Velký frajer Nate, to je humor a výborná zábava.“
Jeff Kinney

Velký frajer NATE

KEĎ SA DARÍ

COL
BOO *PAK*

Lincoln Peirce

Veľký frajer Nate

keď sa darí

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.cooboo.sk
www.albatrosmedia.sk

Lincoln Peirce
Veľký frajer Nate – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Lincoln Peirce

Velký frajer

NATE

KEŽ SA DARÍ

COO
BOO

Preložila Barbora Králová

Translation © Barbora Králová, 2015

Text © 2014 by Lincoln Peirce

Published by arrangement with HarperCollins Children's Books,
a division of HarperCollins Publishers

ISBN v tlačenej verzii 978-80-7447-907-6

ISBN e-knihy 978-80-7447-917-5 (1. zverejnenie, 2016)

Venované bratrancom

KAPITOLA

1

Můj život zničil lievanec.

TEDDYHO lievanec, ak mám byť presnejší.
Za celú túto katastrofu môže on a jedine on.

Teddy je jeden z mojich dvoch najlepších kamarátov (ten druhý je Francis), ale momentálne som naňho poriadne naštvaný. To on môže za to, že tu na mňa pred polovicou školy huláka riaditeľ Nichols ako posadnutý.

TEDDYHO NEVŠEDNÉ ZRUČNOSTI:

Je šiestak, čo vie najlepšie prdieť pazuchou.

Všetko začalo včera na hodine náuky o spoločnosti. Pretože vtedy nám pani Godfreyová, známa tiež pod menom Jabba Veľký smrad, zadala na domácu úlohu referát. A hádajte, komu pripadla téma vojny v roku 1812? Najhoršia. Téma. NA SVETE.

Tie srdečné slová mi prehovorili do duše, a tak som prelistoval učebnicu. A viete, čo som v nej o vojne v roku 1812 našiel? Ani Ť. Tú učebnicu asi napísali v roku 1811. V každom prípade, v tej chvíli prišiel Teddy s brilantným nápadom...

DRAMATICKÁ SPOMIENKA!

To znelo ako plán. Po škole sme sa teda VŠET-
CI vybrali k Teddymu.

Ja...

Dee Dee...

Francis...

a Chad.

A šlo mi to SKVELE. Knihy pána Ortiza boli
plné nudných faktov a zbytočných informácií –
a presne tie učítelia tak ZBOŽŇUJÚ – takže
v priebehu rekordne krátkeho času som mal ho-
tovú závideniahodnú osnovu.

Sledujete to? Zatiaľ ide všetko ako po masle.

No neskôr – a tým neskôr mám na mysli, keď som bol už v pyžame – som si prekontroloval školskú tašku... a OSNOVU SOM V NEJ NE-NAŠIEL!!

A tak som sa NEBÁL. Zaspával som s myšlienkou na to, že moja osnova v bezpečí odpočíva na Teddyho kuchynskom stole. Ani som len netušil, čo všetko sa odohrá na druhý deň ráno.

	Volám sa CLAUDE a som škriatok HLÚPYCH NÁPADOV!	Počuj, prečo si nedáš na raňajky LIEVANEC?
☒ A	* * Fíha!	* * Heej!
☒ B		Ten by som si DAL!
☒ C		
☒ D		
☒ E		
☒ F		
☒ G		
☒ H		
☒ I	Tak, teraz polož	... hneď vedľa
☒ J	OTVORENÝ JAVOROVÝ	NATEOVEJ OSNOVY!
☒ K	SIRUP presne tu...	Super nápad!
☒ L		
☒ M		
☒ N		
☒ O		
☒ P		
☒ Q		
☒ R		
☒ S	Okamih nato...	CELÚ OSNOVU SOM OBLIAL SIRUPOM!!
☒ T	HÍÍÍ!	
☒ U	TRESK!	
☒ V	Čvach!	
☒ W	Čvach!	
☒ X	Čvach!	
☒ Y	Čvach!	
☒ Z	Čvach!	
	POZOR! Nestráťte tento TAJNÝ KÓD!	

PORADÍM ti:
čo keby si sirup skúsil
umyt' v **UMÝVADLE!**

Pomóc! Vo vode sa úplne
rozmazal **ATRAMENT!**

A teraz sa papier začal
ešte aj **RORPADAT!**

Nateova
osnova je
ZNIČENÁ!

Nuž,
vidím, že
tu už som
skončil!

Maj sa, Teddy! Uvidíme sa nabudúce!

... a nabudúce **BUDE**,
tým si bud' istý!

* Ach *

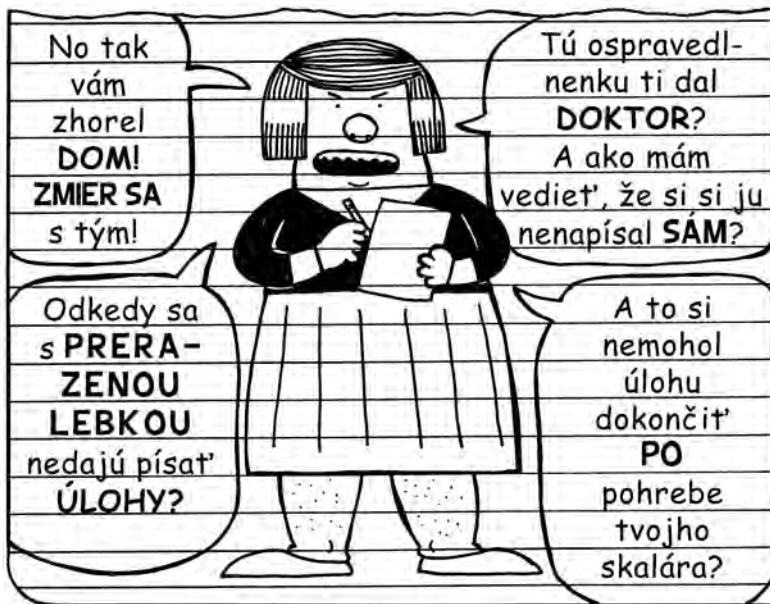
KONIEC

Fajn, povedzme, že sa to nestalo **PRESNE** takto. To je jedno. Ide o to, že keď som ráno prišiel do školy, zistil som, že Teddy spravil z mojej osnovy premočenú kôpku konfiet s príchuťou javorového sirupu.

Isteže, mohol som pani Godfreyovej povedať pravdu. Veď ona s takým **ZALÚBENÍM** počúva ospravedlnenia. Je predsa taká **CHÁPAVÁ**.

Hodina sa začínala o tri minúty a ja som nemal úlohu. Zachvátila ma panika. Triasol som sa ako vrecko pukancov v mikrovlnke. Takže som spravil to, čo robím vždy, keď som nervózny.

Začal som si trieskať po hlave prázdnu plastovou fľašou.

Viem, že to vyzerá trochu čudne, ale už ste to niekedy SKÚSILI? Je to veľmi príjemné. Upokojujúce. A vydáva to celkom zaujímavý zvuk.

„Čo to, preboha živého, stváraš?“

Čo stvárať? Dumám nad tým, ako sa mohla nevesta snežného muža nepozorovane dostať za mňa, to stvárať. Veď je obrovská, dupe a smrdí ako vreca cibule. Ako sa môže nepozorovane dostať za KOHOKOLVEK?

Čo na to povedať? Bol som v koncoch. Počkal som, kým zájde do triedy a potom mi padol do oka smetný kôš pri počítačovej miestnosti.

Túto spomienku prerušíme krátkou informáciou o vlastnostiach plastových fľaš: plastové fľaše skáču. Preto sú také ideálne na odbúrava-

nie stresu. Ibaže to znamená, že ak ju zahodíte, je viac než pravdepodobné, že sa odrazí od miesta, kam ste ju chceli hodiť. A ani neviete AKO a...

... skončí niekde ÚPLNE INDE.

ZÁSAH.

Tak. A teraz už viete, prečo riaditeľ na mňa jačí tak, že mu idú prasknúť hlasivky. A to je koniec spomienky...

... A ZAČIATOK ĎALŠIEHO FANTASTICKÉHO DŇA!

Všimli ste si ten sarkazmus? Niežeby som sa chcel sťažovať a tak, ale môj život je v poslednom čase hotová POHROMA.

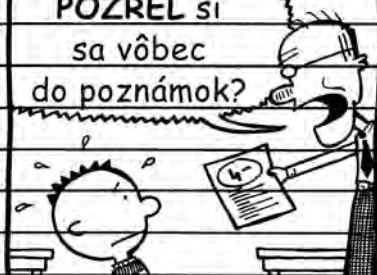

ZO ŽIVOTA NATEA NAJHORŠIE MOMENTY!

(skutočné udalosti z minulého týždňa)

ŠTVRTOK

POZREL si
sa vôbec
do poznámok?

PIATOK

Pánabeka!

To je
KAZOV!

SOBOTA

To je

čudné. Opral som ti
dres a on

ZRUŽOVEL.
KRISTE!

NEDEĽA

Už ti niekedy
niekto povedal, že
máš otrasný účes?

DONDELOK HA HA

ČAU, baby!
Máte
tu voľné?

HA HA
HA HA
HA HA

UTOROK

AHA!

Budem hovoriť Nate má
o knižke... otvorený
RÁZPOROK!

Nepokazila sa len jedna vec, bola ich celá kopa.
A všetky len zväčšujú horúcu, syčiacu hrbu...

„Nechcem to počuť,“ povie nezaujato. „Tie tvoje ,smiešne príhody‘ sú zvyčajne len VÝMYSLY.“ Skôr než jej na to stihnem niečo povedať, postaví sa vedľa mňa Teddy.

CHA! Počujete, teta? Teddy mi prišiel na pomoc! Čo vy na to teraz?

Ak rátate body, tak teraz je to 1 pre Godfreyovú,
0 pre pravdu. Tuším, že keď ste učiteľ, nerobíte
si hlavu z drobností, ako sú FAKTY.

Uf. A toto je ďalší dôvod, pre ktorý je môj život
v poslednom čase taký neznesiteľný. Gina
je ešte otravnejšia než obyčajne. Vidíte, ako sa

vyškiera? ZBOŽŇUJE, keď sa mi nedarí. Vtedy má priam Vianoce. A teraz sviatkuje doslova každý deň.

NAPCHAJ SI
PONOŽKU DO TOHO
TVOJHO ŠPICA-
TÉHO NOSA!

Gina sa zaškľabí. „To je staré ako Matuzalem,“ sykne. „Takto si ma urážal už aj VČERA!“

Cítim, ako mi červenejú líca. Má pravdu, NA-OZAJ! Začínam recyklovať VLASTNÝ MATE-RIÁL. Bože, už ani uraziť nikoho neviem. NIČ mi nevychádza.

TO JE ALE PREPAD!

Prepad vlastne asi nie je najvhodnejší výraz. Prepad sa zvyčajne vyskytuje pri ŠPORTE, vtedy keď sa vám nedarí, aj keď sa snažíte zo všetkých síl. Také-

to situácie som pri športe už zažil a väčšinou to nie je žiadna katastrofa. Teda za predpokladu, že váš telocvikár nie je čistý psychopat.

Nie, toto nie je len prepad. Toto je smola, presne to je to. UKRUTNÁ smola. A neviem sa z nej vymaniť.

Konečne zazvoní, a keď vychádzam z triedy, pripojí sa ku mne moja banda.

Tvári sa tak vážne, že mi to nedá a usmejem sa naňho. Na Teddyho sa skrátka nedá hnevať.

„To nebola tvoja chyba,“ chlácholím ho. „Snažil si sa to VZIAŤ NA SEBA!“

„Veď tá vyčíňa úplne stále,“ podotkne Francis.

„Dobrý postreh,“ povieme všetci naraz.

„Ja nemôžem,“ zastonám. „Musím si ísť spraviť tú hlúpu osnovu.“ Zvrtnem sa ku knižnici. Vojna v roku 1812, tu ma máš.

„Hlavu hore, Nate!“ zašteboce Dee Dee, keď sa už šuchcem po chodbe „Deň len začína! Zlepší sa to, uvidíš!“

„Bude MUSIEŤ!“ zakričím jej späť.

KAPITOLA

2

„Nate! Si tu ako na zavolanie!“ zvolá na mňa pani Hicksonová, len čo prekročím prah dverí.

Mám sto chutí jej povedať, že v poslednom čase nie je NIČ v mojej obľúbenej uličke. Lebo pri mojom šťastí, len čo by som zašiel do svojej obľúbenej uličky...

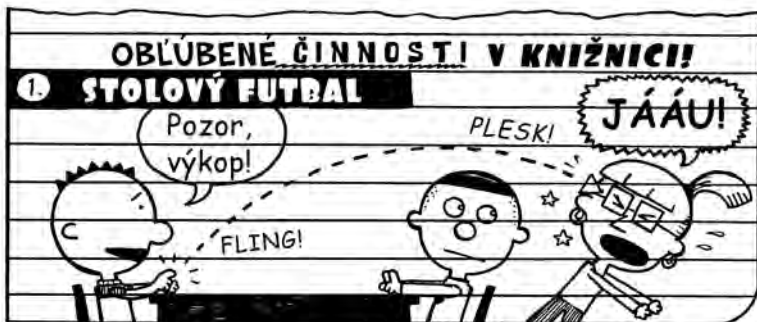

... TAK BY MA ZREJME
OKRADLI!

„Ehm... vďaka, ale teraz na ne nemám čas,“ odvetím. „Najprv si musím niečo naštudovať na náuku o spoločnosti.“

„VÁŽNE?“ Obočie jej vyletí až nad hlavu. „Nuž, tak v tom prípade, Nate, s vervou do toho!“

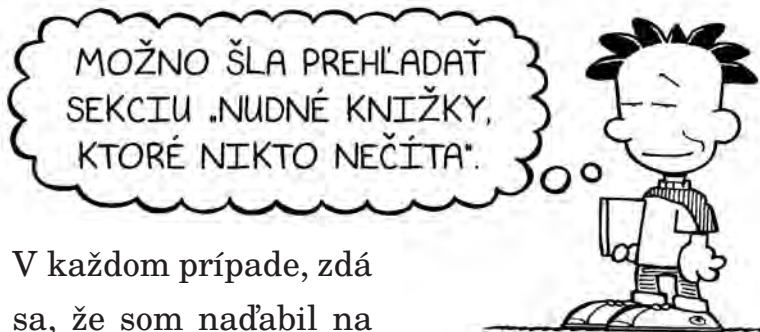
No krása. To sa musí tváriť tak PREKVVAPENE? Fajn, viem, že nie som práve najpoctivejší študent, ale to neznamená, že si sem NIKDY nechodím písať domáce úlohy. To len tak VYZERÁ.

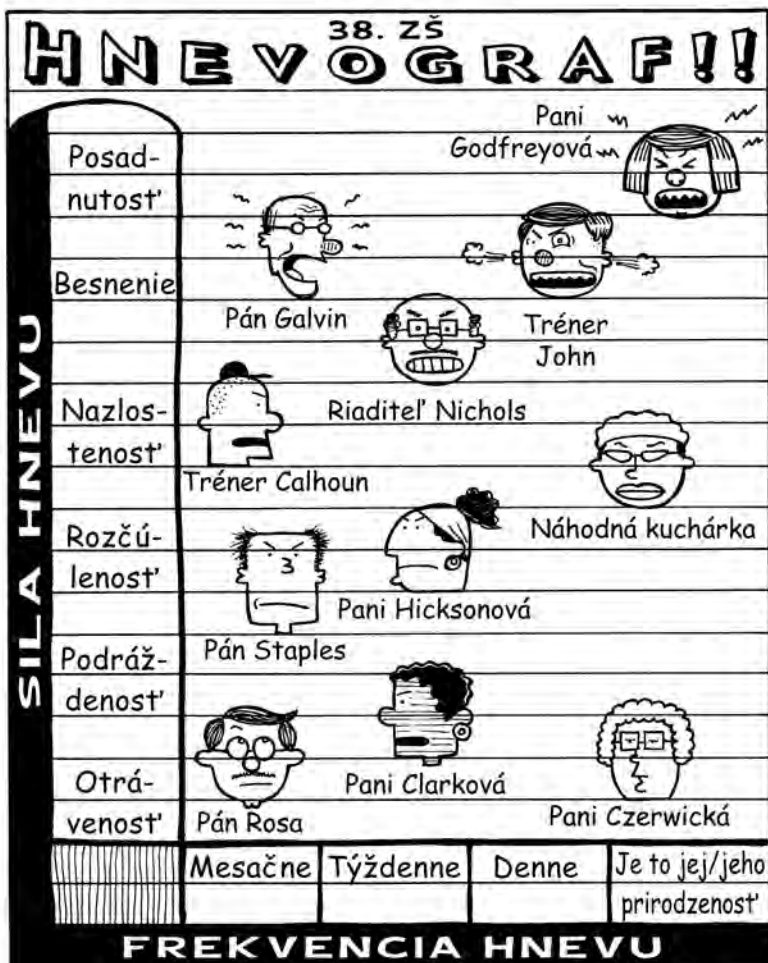
„Nemáte nejaké knižky, v ktorých by som našiel dačo o vojne v roku 1812?“ opýtam sa (ako keby mi to nebolo jedno).

„Myslím, že áno!“ odvetí. „Počkaj, uvidíme, či niečo nájdeme!“ A odbehne ktoviekam.

V každom prípade, zdá sa, že som naďabil na vhodnú chvíľu.

Keď má Híksonka dobrú náladu – ako napríklad teraz – je to v podstate veľmi milý človek. Ale tak ako každá učiteľka, aj ona má temnú stránku. Už som ju videl aj poriadne nazlostenuú. Na Godfreyovú síce nemá, ale stačilo to na to, aby sa dostala na rebríček.

A už je aj späť s knižkou veľkosti štósu obedových tácock.

VRELÁ vďaka. Už teraz vidím tie titulky v novinách: CHLAPCA ROZPUČILA GIGANTICKÁ KNIHA. Nevieť ako vy, ale ja sa snažím vyhýbať knihám, ktoré sú ťažšie ako ja.

V každom prípade, našiel som v nej všetko, čo som potreboval. Novú osnovu som mal napísanú za necelých dvadsať minút. Práve sa chystám odísť, keď...

Už len TOTO mi chýbalo – veď je to JENNY A ARTUR, najobľúbenejší pár z celej 38. ZŠ! No nie sú rozkošní? Nie sú chutnuční? Nie sú...

NA POVRAČANIE?

Nechápte ma zle. Nevravím, že Jenny je na povracanie. Tá je úplne skvelá a o skvelosti ja viem svoje.

Nie veru, zle mi je, keď ich vidím SPOLU, hlavne keď sa k sebe túlia ako dve láskou súžené šteniatka. Áno, viem, chodia spolu. To je pekné, ale vari to musia dávať tak PROTIVNE najavo?

Vážne ho práve nazvala MUCINKOM? Prepáčte mi, ale asi budem dáviť. Vedel by som mu

vymyslieť HĚBU iných a lepších mien...

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.